

ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਸਿਵਲ

ਮੇਟਰ ਸਿੰਘ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੇ.

ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਗੁਰਮੀਤ ਕੌਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

1963 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 671.

ਮੇਟਰ ਵਹੀਕਲ ਐਕਟ (IV of 1939)-Ss. 110-ਏ ਅਤੇ 110-ਬੀ—ਦਾਅਵੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ—ਕੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ- ਅਹੁਦਾ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨਹੀਂ—ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ (1908 ਦਾ IX)— ਧਾਰਾ 22 ਅਤੇ 29(1)- ਕੀ ਧਾਰਾ 110-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ —ਦਾਅਵਿਆਂ ' ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ—ਕੀ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਵਾਲੇ ਡਰਾਈਵਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਵਾਰਡ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਮੇਟਰ ਵਾਹਨ ਦੇ.

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੇਟਰ ਵਹੀਕਲਜ਼ ਐਕਟ, 1939 ਦੀ ਧਾਰਾ 110 ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਠਿਤ ਕਲੇਮ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਅਹੁਦਾ ਹੈ , ਅਤੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਆਮ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਤੋਂ ਖੋਹ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਕੁਝ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਹੋਰ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਦਾਲਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 110-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1908 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 29i(2) ਅਤੇ 22(1) ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਟਰ ਐਕਸੀਡੈਂਟ ਕਲੇਮ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਹਾਦਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਮੇਟਰ ਵਾਹਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਵਾਲੇ ਡਰਾਈਵਰ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਸ ਦੇ ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਵਾਹਨ ਦਾ ਬੀਮਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸ਼ਬਦ 'ਅਵਾਰਡ ਬਣਾਉਣ ਵਿਚ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦਾ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 110-ਬੀ ਦੇ ਆਖਰੀ ਵਾਕ ਵਿੱਚ ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰੇਗਾ, ਸਿਰਫ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਲਈ ਇੱਕ ਅਵਾਰਡ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਦੁਰਘਟਨਾ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹਨ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਸੱਟ, ਦੇਣਦਾਰੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਜੋ ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਝੱਲਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੇ

ਅਵਾਰਡ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਹੋਰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਵਾਰਡ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ

ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1908 ਦੀ ਧਾਰਾ 115 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ , ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 227 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ, ਸ਼੍ਰੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਲਈ। ਜੀ.ਐਸ ਗਿਆਨੀ , ਮੋਟਰ ਐਕਸੀਡੈਂਟ ਕਲੇਮ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਪੰਜਾਬ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ, ਮਿਤੀ 14 ਜੂਨ, 1963, ਅਵਾਰਡਿੰਗ ਏ. ਦੀ ਰਕਮ 'ਰੁ. 1,800 ਬਿਨੈਕਾਰ ਆਤਮਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀ ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਬਲਦੇਵ ਮਿੱਤਰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਖਰਚੇ ਸਮੇਤ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਖਰਚੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਲਲਿਤ ਮੋਹਨ ਸੂਰੀ , ਐਡਵੋਕੇਟ ।

ਜੀਪੀ ਜੈਨ ਅਤੇ ਏ.ਐਮ ਸੂਰੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਮੋਹਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ.-ਇਹ ਫੈਸਲਾ 1963 ਦੀਆਂ ਦੋ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੰ. 671 ਅਤੇ 680 ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰੇਗਾ, ਪਹਿਲੀ ਡਰਾਈਵਰ (ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ) ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਮਾਲਕ ਐਫ.ਬਲਦੇਵ ਦੁਆਰਾ। ਮਿਤਰ ਬਿਜਲੀ) ਦੀ ਇੱਕ ਮਾਲ ਮੋਟਰ ਗੱਡੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ 13 ਮਾਰਚ, 1960 ਨੂੰ ਬਿਨੈਕਾਰ ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਆਤਮਾ ਸਿੰਘ ਦੀ ਪਤਨੀ ਕਰਮ ਕੌਰ, ਰਿਸਪੋਮ ਡੈਂਟ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਮਾਤਾ ਨੂੰ ਪਛਾੜ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ, ਪੁਰਸਕਾਰ ਤੋਂ. ਮੋਟਰ ਐਕਸੀਡੈਂਟ ਕਲੇਮ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਮਿਤੀ 14 ਜੂਨ, 1963, ਆਤਮਾ ਸਿੰਘ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ 1,800 ਰੁਪਏ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ । ਮ੍ਰਿਤਕਾਂ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਵੱਡੇ ਸਨ।

ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ, ਤੀਰਥ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਸਿੰਘ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਹਾਦਸੇ ਦਾ ਸੰਸਕਰਣ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਆਖਰੀ ਗਵਾਹ ਆਪਣੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਾਥੀਆਂ ਸਮੇਤ ਆਨੰਦਪੁਰ ਸਾਹਿਬ ਵਿਖੇ ਇੱਕ ਤੰਬੂ ਹੇਠਾਂ ਸੌਂ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦਾ ਮਾਲ ਗੱਡੀ ਆ ਗਈ। ਆਟਾ ਲੈ ਕੇ ਆਨੰਦਪੁਰ ਸਾਹਿਬ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਡਰਾਈਵਰ (ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ, ਬਿਨੈਕਾਰ) ਇਸ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ

ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸਾਹਿਬ ਵੱਲ ਉਚਾਈ 'ਤੇ ਲੈ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਹ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਜਾਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਆਤਮਾ ਸਿੰਘ ਦੀ ਪਤਨੀ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਕੇ ਟੈਂਟ ਦੇ ਉੱਪਰ ਭੱਜਣਾ, ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਸੰਸਕਰਣ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸਦੀ ਦਰੁਸਤੀ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦਰੁਸਤਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਅਵਾਰਡ ਤੋਂ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 115 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦੀ ਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਕੁਝ ਇਤਰਾਜ਼ ਹਨ, ਪਰ ਇਸ ਨਾਲ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਸਾਬਤ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਮਾਲ ਗੱਡੀ ਬਲਦੇਵ ਦੀ ਹੈ ਮਿਤਰ ਬਿਜਲੀ, ਬਿਨੈਕਾਰ ਅਤੇ ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਦੁਰਘਟਨਾ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਚਲਾਏ ਗਏ, ਬਿਨੈਕਾਰ ਦਾ ਬੀਮਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੇਟਰ ਵਹੀਕਲਜ਼ ਐਕਟ, 1939 (1939 ਦਾ ਐਕਟ 4) ਦੀ ਧਾਰਾ 94 ਅਧੀਨ ਇਸ ਦਾ ਬੀਮਾ ਕਰਵਾਉਣਾ ਮਾਲਕ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਸੀ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਐਕਟ' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਇਸ ਦਾ ਬੀਮਾ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾਇਆ, ਇਸ ਉਲੰਘਣਾ ਲਈ ਉਸਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 125 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕੱਟਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਬਲਦੇਵ ਵੱਲੋਂ ਮਾਲ ਗੱਡੀਆਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਮਿਤਰ ਬਿਜਲੀ, ਬਿਨੈਕਾਰ ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਬਿਨੈਕਾਰ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 94 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬੀਮਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਬਿਨੈਕਾਰ।

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 110-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਵਾਬਦੇਹ ਆਤਮਾ ਸਿੰਘ ਨੇ 7 ਸਤੰਬਰ, 1960 ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਉਸ ਦਰਖਾਸਤ ਲਈ ਉਸਨੇ ਡਰਾਈਵਰ ਅਤੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਵੀ ਧਿਰ ਵਜੋਂ ਉਲਝਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਸ ਨੇ ਮਾਲਕ ਦਾ ਨਾਂ ਬਿਕਰਮ ਸਿੰਘ ਦੱਸਿਆ, ਜਿਸ ਨੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਹੋ ਕੇ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮਾਲ ਗੱਡੀ ਦਾ ਅਸਲ ਮਾਲਕ ਬਲਦੇਵ ਸੀ। ਮਿਤਰ ਬਿਜਲੀ ਅਪਲੀ ਕੈਂਟ। ਇਸ 'ਤੇ ਇਸ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ 24 ਮਈ, 1961 ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 110-ਏ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਲਈ ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਾਪਰਨ ਦੇ ਸੱਠ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅੰਦਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਦੁਰਘਟਨਾ ਦਾ, ਪਰ ਉਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਸੱਠ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਉਕਤ

ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਹ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਆਤਮਾ ਸਿੰਘ ਦੀ ਦਰਖਾਸਤ ਮਾਲ ਗੱਡੀ ਦੇ ਡਰਾਈਵਰ ਅਤੇ ਮਾਲਕ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਸੀ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 110-ਏ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਡਰਾਈਵਰ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ ਤਾਂ ਦੇਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਰਖਾਸਤ ਦੇਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਕਾਰਨ ਸੀ ਅਤੇ ਦੇਰੀ ਦਾ ਵੀ ਕਾਫ਼ੀ ਕਾਰਨ ਸੀ। ਬਲਦੇਵ ਮਿੱਠਾ ਬਿਜਲੀ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਵਿੱਚ , ਮਾਲਕ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧਿਰ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਡਰਾਈਵਰ ਵਿਰੁੱਧ ਦਰਖਾਸਤ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇੱਥੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਮਾਲਕ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਦਰਖਾਸਤ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਸ ਦਿਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ ਜਿਸ ਦਿਨ ਉਸ ਨੂੰ ਫਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਭਾਵ 24 ਮਈ, 1961 ਨੂੰ, ਅਤੇ ਇਹ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰ 'ਤੇ ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਲਦੇਵ ਮਿਤਰ ਬਿਜਲੀ , ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੇ ਮਾਲ ਗੱਡੀ ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ, ਬਿਨੈਕਾਰ ਅਤੇ ਬਿਕਰਮ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਆਤਮਾ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਬਿਕਰਮ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਮਾਲਕ ਦੱਸ ਕੇ ਗੁੰਮਰਾਹ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਅਸਲੀਅਤ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਤਾਂ ਉਹ ਅੱਗੇ ਵਧ ਗਿਆ। ਅਸਲ ਮਾਲਕ ਬਲਦੇਵ ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦੇਣ ਲਈ ਤੁਰੰਤ ਮਿਤਰ ਬਿਜਲੀ ਬਿਨੈਕਾਰ। ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਇਸ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਵਾਬਦੇਹ ਆਤਮਾ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਅਰਜ਼ੀ 24 ਮਈ, 1961 ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੰਨੀ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਵੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਆਤਮਾ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਕਾਰਨ ਸੀ। ਬਲਦੇਵ ਖਿਲਾਫ਼ ਦਰਖਾਸਤ ਦੇ ਰਹੀ ਹੈ ਮਿਤਰ ਬਿਜਲੀ , ਬਿਨੈਕਾਰ, ਅਤੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਪਵਾਦ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਵਿਵੇਕ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਨਾ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਢੰਗ।

ਬਲਦੇਵ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਿਤਰ ਬਿਜਲੀ , ਬਿਨੈਕਾਰ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਜੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1908 ਦੀ ਧਾਰਾ 29(2) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਉਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22(1) ਹੈ ਜੋ ਆਤਮਾ ਸਿੰਘ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 110-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਵਾਬਦੇਹ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਤਮਾ ਸਿੰਘ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 24 ਮਈ, 1961 ਨੂੰ ਕੀਤੀ

ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਇਸ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਅਸਲ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਇੱਕ ਧਿਰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਵਜੋਂ ਉਲਝਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਤਮਾ ਸਿੰਘ, ਜਵਾਬਦਾਰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਆਤਮਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1908 ਦੇ ਉਹ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਸਿਰਫ ਇਸਦੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, 'ਅਦਾਲਤਾਂ' 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਐਕਸੀਡੈਂਟ ਕਲੇਮ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਇੱਕ ਹੈ। ਵਿਅਕਤੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼. ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਰੈਟ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ ਮਾਮਲਾ ਬਲਦੇਉਦਾਸ-ਮਹਾਵੀਰ-ਪ੍ਰਸਾਦ ਬਨਾਮ ਜੀਪੀ ਸੋਨਾਵੱਲਾ (1) ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਗੀਤਾ ਮਿੱਤਰਾ ਬਨਾਮ ਐੱਸ.ਪੀ. ਘੋਸ਼ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਕੀ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਕਿਰਾਇਆ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਅਹੁਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ 'ਅਦਾਲਤ' ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1908 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 29(2) ਅਤੇ 22(1), ਅਜਿਹੇ ਇੱਕ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ. ਇਹ ਕੇਸ ਜਵਾਬਦੇਹ ਆਤਮਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਜੋ ਪਾਇਆ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਵੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਦੁਰਘਟਨਾ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਆਮ ਦੀਵਾਨੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਤੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਸੱਦਦ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਐਕਟ ਦੇ ਵਿਧਾਨਕ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਵੇਕਲੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 110 ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ - ਇੱਕ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਖੇਤਰ ਲਈ ਇੱਕ ਮੇਟਰ ਐਕਸੀਡੈਂਟ ਕਲੇਮ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ' ਮੇਟਰ ਵਾਹਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਾਰਨ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਮੌਤ, ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਰੀਰਕ ਸੱਟ ਲੱਗਣ ਵਾਲੇ ਹਾਦਸਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ 'ਤੇ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ'। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 110-ਏ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਫਾਰਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਕਲੇਮ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਉਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਾਦਸਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਫਿਰ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਕਲੇਮ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਅਜਿਹੀ ਮਿਆਦ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਇਆ

ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 110-ਬੀ, ਫਿਰ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ: -

“110-ਬੀ. ਧਾਰਾ 110-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ 'ਤੇ , ਕਲੇਮ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਅਵਾਰਡ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇ ਇਸ ਨੂੰ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਨਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਅਵਾਰਡ ਦੇਣ ਵੇਲੇ ਕਲੇਮ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਉਸ ਰਕਮ ਨੂੰ ਦਰਸਾਏਗਾ ਜੋ ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।”

ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਆਖਰੀ ਵਾਕ ਕਲੇਮ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਉਸ ਰਕਮ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 110-ਸੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੈਕਸ਼ਨ 110-ਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੁੱਛਗਿੱਛ, ਕਲੇਮ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਅਜਿਹੀ ਸੰਖੇਪ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਰੈਂਟ ਐਕਟ ਵਿਚਲੇ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਇਕ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਠੀਕ ਸਮਝਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਲੇਮ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦਾਅਵਾ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਾਂਚ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਬੰਧਤ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਾਣਕਾਰੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਜਾਂਚ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ। ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਧਾਰਾ 111-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਇਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ, ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਨਿਯਮ ਬਣਾ ਸਕਦੀ ਹੈ "(a) ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਲਈ ਦਾਅਵਿਆਂ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਫਾਰਮ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵੇਰਵੇ; ਅਤੇ ਫੀਸ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ; (ਬੀ) ਇਸ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਂਚ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਕਲੇਮ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ; ਅਤੇ (c) ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਕਲੇਮ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ।" ਜਦੋਂ ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਿਆਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਕਲੇਮ

ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਹੈ , ਅਤੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਆਮ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਤੋਂ ਖੋਹ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕੁਝ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਦੀਵਾਨੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਨਿਯਮ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਹੋਰ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਸਥਿਤੀ ਰੈਂਟ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਹੈ , ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਆਤਮਾ ਸਿੰਘ, ਜਵਾਬਦੇਹ, ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 29(2) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1908 ਦੇ 22(1) ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਬਲਦੇਵ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਕ ਸਲਾਹਕਾਰ ਮਿਤਰ ਬਿਜਲੀ , ਬਿਨੈਕਾਰ *ਇੰਪੀਰੀਅਲ ਬਕੇਟ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਭਗਵਤੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਬਾਸਕ* (3) ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਰੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੀ ਸੀਮਾ ਐਕਟ, 1908 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 29(2) ਅਤੇ 22(1) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਅਪੀਲ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਸੀ। . ਹੋਰ ਕੇਸ ਇਸ ਬਿਨੈਕਾਰ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ *ਮਹਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਟੇਰਨਰੀ ਬਨਾਮ ਛੋਟਾ ਹੈ ਨਾਗਪੁਰ ਖੇਤਰੀ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਅਥਾਰਟੀ* (4) ਇਹ ਕੇਸ ਉਸ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਮਰਥਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਦੁਬਾਰਾ ਅਪੀਲ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦੀ. ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸੀਮਾ ਐਕਟ, 1908 ਦੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 29(2) ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸ਼ਬਦ 'ਕੋਈ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮਾ, ਅਪੀਲ, ਜਾਂ ਅਰਜ਼ੀ' ਹਨ, ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜਾਂ ਦੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਐਕਟ, 1908 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਪੀਲ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 110-ਏ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ , ਇਹ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਸੀਮਾ ਐਕਟ, 1908 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 29(2) ਅਤੇ 22(1) ਸਿੱਖਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵੱਲ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਬਲਦੇਵ ਲਈ ਵਕੀਲ ਮਿਤਰ ਬਿਜਲੀ , ਬਿਨੈਕਾਰ। ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਇਸ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀ ਆਤਮਾ ਸਿੰਘ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਰਖਾਸਤ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਕਾਰਨ ਲੱਭ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਠੋਸ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਐਪ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਤਮਾ ਸਿੰਘ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 110-ਏ

ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕੀ ਗਈ ਹੈ।

ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦਲੀਲ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 110-ਬੀ ਵਿੱਚ ਆਖਰੀ ਵਾਕ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਐਕਟ, ਜਿਸ ਦੀ ਵਾਕ 'ਅਵਾਰਡ ਬਣਾਉਣ ਵੇਲੇ ਕਲੇਮਜ਼ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰੇਗਾ' ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ, ਕਲੇਮਜ਼ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਸਿਰਫ ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਵਾਰਡ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਵਾਲੇ ਡਰਾਈਵਰ ਅਤੇ ਮਾਲ ਵਾਹਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ। . ਇਹ ਦਲੀਲ ਗਲਤ ਹੈ। ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸਿਰਫ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਦੁਰਘਟਨਾ ਵਿੱਚ ਮੌਤ, ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਸੱਟ ਲੱਗਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਲਈ ਇੱਕ ਅਵਾਰਡ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਜੋ ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਕਲੇਮ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੇ ਅਵਾਰਡ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ .ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਵਾਰਡ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਥਰਡ ਪਾਰਟੀ ਇੰਸ਼ੂਰੈਂਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 94 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 125 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਪ੍ਰਵਧਾਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ: *ਕੋਰਫੀਲਡ ਬਨਾਮ Groves* (5). ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 110 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ:-

"110. ਕਲੇਮ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ। (1) ਇੱਕ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ, ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ, ਅਜਿਹੇ ਖੇਤਰ ਲਈ ਇੱਕ ਜਾਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੇਟਰ-ਐਕਸੀਡੈਂਟ ਕਲੇਮ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਲੇਮ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦਾ ਗਠਨ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਦਾਅਵਿਆਂ 'ਤੇ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਮੇਟਰ ਵਾਹਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਾਰਨ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਮੌਤ, ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਰੀਰਕ ਸੱਟ ਲੱਗਣ ਵਾਲੇ ਹਾਦਸਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਆਵਜ਼ਾ।"

ਇਹ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਸਿਰਫ ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਲਈ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਸੀਮਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਨਿਰਣੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 98 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ-

"98. ਬੀਮੇ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇਣ ਦਾ ਫਰਜ਼।—(1) ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਧਾਰਾ 95 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, - ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਤਰਫ਼ੋਂ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਇਹ ਦੱਸਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਇਸ ਅਧਿਆਏ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਾਲਿਸੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬੀਮਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਜਾਂ ਜੇਕਰ ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਨੇ ਪਾਲਿਸੀ ਨੂੰ ਟਾਲਿਆ ਜਾਂ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀ ਉਹ ਉਸ ਪਾਲਿਸੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਵੇਰਵੇ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਇੰਸ਼ੋਰੈਂਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੋ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬੀਮੇ ਦੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਨ।"

ਇਹ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਤੋਂ ਪਰੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 110-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸਦੇ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸਨੂੰ ਵਾਹਨ ਦੇ ਬੀਮੇ ਅਤੇ ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਦੇ ਨਾਮ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। . ਦੁਬਾਰਾ ਫਿਰ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 102 ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ-

"102. ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕੁਝ ਕਾਰਨਾਂ 'ਤੇ ਮੌਤ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ।— ਭਾਰਤੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ, 1925 (1925 ਦਾ XXXIX) ਦੀ ਧਾਰਾ 306 ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਮੌਤ ਜਿਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਬੀਮੇ ਦਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਕਿਸੇ ਘਟਨਾ ਦੇ ਵਾਪਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਅਧਿਆਏ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਕਤ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਬਚਾਅ ਲਈ ਕੋਈ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਯਕੀਨਨ ।"

ਇਹ ਸੈਕਸ਼ਨ ਕਿਸੇ ਦੁਰਘਟਨਾ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਜਿਉਂਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦਾ ਹੈ

- ਜਿਸ ਨੂੰ ਬੀਮੇ ਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਲਈ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਲੇਮਜ਼ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 110-ਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਵਾਰਡ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਸੈਕਸ਼ਨ 110-ਡੀ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕਲੇਮਜ਼ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ

ਇੱਕ ਅਵਾਰਡ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਵੀ ਦੁਖੀ ਵਿਅਕਤੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਬਲਦੇਵ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਮਿਤਰ ਬਿਜਲੀ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੇ ਪ੍ਰਬਲ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ 'ਕਿਸੇ ਪੁਰਸਕਾਰ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ' ਅਪੀਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਪ੍ਰਵਾਨ ਵਿੱਚ 'ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ' ਸਮੀਕਰਨ ਵਿੱਚ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਉਹ ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਦਾਅਵੇ ਲਈ ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਸਾਰੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤੁਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 110-F ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਜਿਹੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਭਾਗ ਪੜ੍ਹਿਆ-

“110-ਐੱਫ. ਦੀਵਾਨੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰਾਂ ਦੀ ਬਾਰ-ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਖੇਤਰ ਲਈ ਕੋਈ ਕਲੇਮ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਗਠਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਲਈ ਕਿਸੇ ਦਾਅਵੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਿਸੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਸ ਖੇਤਰ ਲਈ ਕਲੇਮ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਲੇਮ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।”

ਇਹ ਧਾਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਲੇਮ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕੋਈ ਵੀ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਦਾਅਵੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਿਸੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅਜਿਹੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦੀ ਗੱਲ ਮੰਨ ਲਈ ਜਾਂਦੀ, ਤਾਂ ਜ਼ਖਮੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਕੋਲ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਵਾਲੇ ਡਰਾਈਵਰ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਲਈ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਤੇ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਪੈਂਦਾ। ਵਾਹਨ ਦੇ ਮਾਲਕ, ਅਤੇ, ਮੌਜੂਦਾ ਵਰਗੇ ਇੱਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ ਵਾਹਨ ਦਾ ਬੀਮਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਦਾਰਥ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੈ। *ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਮ ਪ੍ਰਤਾਪ ਬਨਾਮ ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ,*

ਪੰਜਾਬ ਰੋਡਵੇਜ਼, ਅੰਬਾਲਾ (7) ਵਿੱਚ , ਦੁਆ ਜੇ. ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਰੋਡਵੇਜ਼ ਦੇ ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਡਰਾਈਵਰ ਦੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਕਾਰਨ ਮਾਲਕ, ਪੰਜਾਬ ਰੋਡਵੇਜ਼, ਸੀ. ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਨੰਦ ਸਿੰਘ ਵਿਰਦੀ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰੋਡਵੇਜ਼ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (8) ਵਿੱਚ ਪੀਸੀ ਪੰਡਿਤ ਜੇ. ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਸਿਰਫ਼ ਬੀਮੇ ਵਾਲੇ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦਾ ਖਰਚਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਜਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਵਾਹਨ ਦਾ ਬੀਮਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਕੋਲ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬੀਮੇ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕੇਵਲ ਤਦ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਤੋਂ ਬੀਮੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਬੀਮੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਪਣਾ ਦਾਅਵਾ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਤੋਂ ਕੋਈ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੋਟਰ ਵਹੀਕਲ ਐਕਟ, 1939 ਦੇ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ਨਜ਼ ਨੇ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਦਲਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦੂਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਮਾਮਲੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਨੂੰ ਸਮਰਥਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਧਾਰਾ 110-ਏ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ, ਬਿਨੈਕਾਰ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਵਾਲੇ ਡਰਾਈਵਰ ਦੁਆਰਾ ਮੋਟਰ ਵਾਹਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਾਰਨ ਦੁਰਘਟਨਾ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਮੌਤ ਜਾਂ ਸਰੀਰਕ ਸੱਟ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਵਾਹਨ ਦਾ ਮਾਲਕ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਆਤਮਾ ਸਿੰਘ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਕਲੇਮ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅੱਗੇ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਹੋਰ ਕੋਈ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਅਸਫ਼ਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਸਲਾਹ ਫੀਸ ਰੁਪਏ। ਹਰੇਕ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ 32.

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ

Disclaimer:

ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Asha Goyal